

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 24Csp/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319201930
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Bartek
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2021:1319201930.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudcom JUDr. Ivanom Bartekom, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, v konaní zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3/A, Bratislava, proti žalovanej: N. O., nar. XX.X.XXXX, bytom X. XX, X., o zaplatenie istiny úveru 176,- eur s prísl. a ďalších poplatkov a pokút, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieta.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu došlým súdu dňa 30.3.2019 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi: nesplatenú istinu úveru vo výške 176,- eur, odplatu vo výške 98,- eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur, poplatky za upomienky vo výške 240,- eur, zmluvný úrok vo výške 70,86% ročne zo sumy 350,- eur od 30.3.2015 do 30.4.2015, zo sumy 292,- eur od 31.4.2015 do 15.6.2015, zo sumy 234,- eur od 16.6.2015 do 30.7.2015, zo sumy 176,- eur od 31.7.2015 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 274,- eur od 31.3.2016 do zaplatenia, ako aj trovy konania za právne zastúpenie a za zaplatený súdny poplatok.

2. Žalobca tvrdil, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.3.2015 poskytol žalovanej ako dlžníkovi úver vo výške 350,- eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť úver a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 346,- eur. Celkovú čiastku 696,- eur sa žalovaná zaviazala vrátiť do 30.3.2016. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, sa strany dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve, žalovaná sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. Žalovaná neplnila riadne a včas svoj záväzok, tým stratila výhodu splátok a žalobca vyzval žalovanú na úhradu jej záväzku. Žalovaná uhradila žalobcovi sumu vo výške 174,- eur. V zmysle všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa žalovaná zaviazala uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- eur., zaslaných bolo celkom 8 upomienok, t.j. celkovo vo výške 240,- eur.

3. Žalobca v žalobe označil a spolu s ňou predložil dôkazy - zmluvu o spotrebiteľskom úvere, všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru a výpis z obchodného registra. Iné dôkazy nenavrhol, ani nepredložil.

4. Žalovanej nepodarilo doručiť žalobu do vlastných rúk. Oznámenie o podanej žalobe bolo zverejnené dňa 4.12.2019. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

5. Rozsudkom zo dňa 19.6.2020 súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd rozhodol spor bez nariadenia pojednávania a zamietnutie žaloby odôvodnil chýbajúcimi rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami o tom, ako bol úver žalovanej poskytnutý, aká zmenka jej bola odovzdaná, ako žalovaná splácala úver a kedy a aké upomienky boli žalovanej zasielané. Súd mal za to, že nebol povinný žiadať žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia.

6. Proti rozsudku podľa žalobca odvolanie. Žalobca mal za to, že súdu preukázal svoj nárok zo zmluvy. Poukázal na písomne uzavretú zmluvu o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru, s ktorými bola žalovaná oboznámená. Bola splnená podmienka písomnej formy zmluvy. Na konci zmluvy žalovaná potvrdila prevzatie zmenky. Žalobca zmenkou nedisponuje, čo potvrdzuje tú skutočnosť, že predmetná zmenka bola uhradená a žalobca žiadal pri vyplatení zmenkovej sumy aj vrátenie predmetnej zmenky, ktorú od žalobcu súd žiadal. Žalobca pri uhradení zmenky požaduje jej vrátenie, čo je bežné v obchodnej praxi, aby nedošlo k jej zneužitiu. Následne sa zmenka, ktorá bola uhradená, skartuje. Od žalovanej eviduje žalobca úhrady vo výške 174,- eur, a to dňa 30.4.2015 vo výške 58,- eur, dňa 15.6.2015 vo výške 58,- eur a dňa 30.7.2015 vo výške 58,- eur.

7. Uznesením č.k. 7CoCsp/36/2020-63 zo dňa 30.4.2020 (správne 30.4.2021) Krajský súd v Bratislave zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na ustanovenie § 297 CSP, ktoré upravuje podmienky, za ktorých v spotrebiteľských sporoch nemusí súd nariadiť pojednávanie a tiež na § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého skutkové tvrdenia, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Podľa odvolacieho súdu mal súd prvej inštancie v prípade, že považoval skutkové tvrdenia žalobcu za nedostatočné, postupom podľa § 150 ods. 2 CSP požiadať žalobcu o ich doplnenie a nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie. Ak by súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, umožnil by žalobcovi predniesť žalobu a postupom podľa § 181 ods. 2 CSP by určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ktoré za nesporné a ktoré za nedostatočné, čo by malo zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v konaní. Nesprávnym procesným postupom tak súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa odvolacieho súdu úlohou súdu prvej inštancie pri opätovnom posudzovaní uplatneného nároku bude dôsledne vyhodnotiť skutkové tvrdenia žalobcu, procesne postupovať v intenciách vyššie uvedeného právneho názoru vysloveného odvolacím súdom a na základe predložených dôkazných prostriedkov znovu posúdiť opodstatnenosť uplatneného nároku, a to aj s rešpektovaním ustanovení § 150 a § 151 CSP za predpokladu, že zo strany žalovanej dôjde k takej aktivite, ktorá by mala dosah na doterajší vývoj sporu.

9. V súlade s vysloveným názorom odvolacieho súdu bolo vo veci nariadené pojednávanie.

10. Súd prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti strán a právnej zástupkyne žalobcu, postupom v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku (CSP). Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' aj neúčast' jeho právnej zástupkyne z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a žiadal, aby sa pojednávanie uskutočnilo v ich neprítomnosti.

11. Pokiaľ ide o skutkový stav, súd mal za nespornú iba skutočnosť, že dňa 30.3.2015 žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v zmysle § 181 ods. 2 CSP súd po otvorení pojednávania určil, že za nesporné považuje iba tvrdenie žalobcu o uzavretí / podpísaní tejto zmluvy, ktorú žalobca predložil ako dôkaz.

12. Podľa zmluvy mal žalobca dohodnutým spôsobom poskytnúť žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 350,- eur. a žalovaná mala uhradiť žalobcovi celkom sumu 696,- eur do 31.3.2016. Úver sa mal žalovanej poskytnúť formou prevzatia zmenky. Išlo o opakovanú zmluvu. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý do 30.3.2016. Žalovaná zaplatila žalobcovi len sumu 174,- eur. V bode 2 zmluvy bola v súvislosti s odplatom vo výške 98,- eur uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 28%.

13. Uplatnený nárok súd posudzoval ako vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru a zaplatenie dohodnutého úroku z úveru a dohodnutej odplaty za poskytnutie úveru, podľa §§ 497 a 499 Obchodného

zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, zmluvnú pokutu podľa § 544 Občianskeho zákonníka a ako úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z.

14. Žalobca pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná nie. Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka súd považoval vzniknutý vzťah za spotrebiteľský a poskytnutý úver za spotrebiteľský podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. V ustanovení § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú uvedené spôsoby ako možno spotrebiteľský úver poskytnúť, a to len bezhotovostným prevodom na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa (zákon č. 492/2009 Z. z. o platobných službách).

16. Žalobca vôbec neuviedol, kedy a akým spôsobom žalovanej úver poskytol, teda najmä kedy a akú sumu žalovanej zaplatil. Uvedený nedostatok súd považoval za dôležitý preto, lebo inú formu poskytnutia úveru zákon o spotrebiteľských úveroch nepripúšťa. Súd vychádzal z toho, že za nespornú skutočnosť možno považovať len konkrétne tvrdenie, nie tvrdenie, ako žalobca bežne postupuje pri narábaní so zmenkami. Žalobca nikde jasne neuviedol, kedy a akú sumu žalovanej za zmenku zaplatil, pričom ide o základný predpoklad jeho nároku, čo platí o to viac, ak ide o opakovanú zmluvu. Žalovaná v zmluve podpísala len prevzatie zmenky, nie prevzatie peňažných prostriedkov.

17. Okrem toho žalobca neuviedol, kedy a v akej výške boli splatné splátky úveru, pre nezaplatenie ktorých mala žalovaná stratiť výhodu splátok, kedy zaslal žalovanej upomienky, ani čo bolo obsahom týchto upomienok. Neuviedol ani, kedy vyzval žalovanú na úhradu záväzku, po tom, čo neplnila riadne svoj záväzok.

18. Na základe uvedeného bola žaloba znovu zamietnutá z dôvodu chýbajúcich rozhodujúcich skutkových, pričom tieto skutočnosti nevyplývajú ani z predložených dôkazov ani doplnených tvrdení žalobcu v odvolaní. Nebolo zrejmé, kedy, či vôbec a akým spôsobom bol žalovanej úver poskytnutý, kedy a ako žalobca zmenku zaplatil, kedy a aké upomienky žalobca zaslal žalovanej. Podľa § 132 ods. 1 a § 150 ods. 1 CSP bol žalobca povinný pravdivo a úplne opísať rozhodujúce skutočnosti, t. j. rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré zakladajú jeho hmotnoprávny nárok. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

19. Žalobca ani jeho právna zástupkyňa sa nezúčastnili pojednávania, preto ich súd nemohol vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení. Súd mal za to, že nebol povinný odročiť pojednávanie, požiadať žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia podľa § 150 ods. 2 CSP a nariadiť ďalšie pojednávanie. Z názoru odvolacieho súdu vyplýva, že povinnosťou súdu prvej inštancie bolo vo veci len nariadiť pojednávanie, aby žalobca mal možnosť reagovať na konštatovania súdu v zmysle § 181 ods. 2 CSP. Pasivita žalovanej nezbavuje žalobcu vyššie uvedených povinností, ktoré sú základným predpokladom pre úspech v spore.

20. Pre úplnosť súd uvádza, že v zmluve bola uvedená zjavne nesprávna výška RPMN poskytnutého úveru vo výške 28%, keďže žalovaný mal žalobcovi za jeden rok zaplatiť sumu takmer dvojnásobne vyššiu, než mu mala byť poskytnutá Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa.

21. RPMN je náležitosť, ktorú musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo znenia § 2 písm. g) a i) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že do výpočtu RPMN sa majú zahrnúť všetky náklady, vrátane úrokov a poplatkov akéhokoľvek druhu. Do výpočtu RPMN tak mali byť zahrnuté aj úroky, nie iba odplata. V dôsledku toho by poskytnutý úver bol bezúročný a bez poplatkov a žalobcovi by bolo možné priznať len istinu skutočne poskytnutého úveru.

22. Žalovaná mala vo veci celkový úspech, preto by jej podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP patrila náhrada trov konania. Žalovanej však žiadne trovy v konaní nevznikli, preto jej náhrada trov nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, na Okresnom súde Bratislava III.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha.